

obecně menší slovní zásobu a jejich přístup k lexikálním termínům je obvykle slabší (Bialystock, Craik & Luk, 2008).

Cílem druhé kapitoly je poskytnout přehled o činnostech, které by mohly být navrženy v ECEC, aby ve třídě vzniklo bohaté a rozmanité jazykové prostředí za tímto účelem: rozvinout vzdělávací aktivity a jazykové programy, které vystavují děti kvalitním vstupům v L1 a L2;

nabídnout dětem mnoho příležitostí využívat L2 při aktivitách, které zahrnují jak porozumění, tak i produkci jazyka; navrhnout aktivity podporující L1 u dětí.

UGOT vytvořila kapitolu zaměřenou na podporu raného osvojování jazyka tak, že shromáždila přehled metod výuky popsaných každou partnerskou zemí. Zde jsou uvedeny některé z příkladů:

> multisenzorické učení jako strategie vhodná pro použití v předškolních zařízeních: čím více smyslů se zapojí do procesu učení, tím je pravděpodobnější, že si dítě osvojí a uloží informace;

> písně, říkanky, divadlo a vyprávění příběhů jsou vynikajícími způsoby, jak rozvinout slovní zásobu dětí, stejně jako kartičky, kresby, nové technologie (například „mluvící pero“ umožní dětem experimentovat s různými jazyky jednoduše tím, že poklepují na slovo perem, aby si poslechly správnou výslovnost);

> používání knih: zpočátku mohou být efektivně využívány „tiché“ knihy. Jde o ilustrované knihy bez textu, které umožňují dítěti, aby „četlo“ příběh na základě své vlastní představivosti a zkušenosti.

Země, ve kterých žijí rodiny s různým kulturním a jazykovým zázemím, zdůrazňují důležitost zapojení rodičů při výuce jazyka, kterým hovoří většina (L2). V této oblasti lze využít několik nástrojů, jako například rozhovory pro získání povědomí o kulturním prostředí rodiny před zařazením do rodiny před

Newsletter no.3 May 2018

zařazením do vzdělávacího zařízení, podpora kulturních mediátorů, posílení mateřských jazyků apod. Každý partner vydal kapitolu o svém národním/regionálním učebním plánu s odkazem na lingvistické přístupy, tak, by bylo možné přizpůsobit pracovní plán různým kulturním a jazykovým situacím a věku dětí.

A konečně, poslední kapitola O3 se zabývá aktivním zapojením dětí do

procesu učení, na základě demokracie: pro operativní uplatnění tohoto principu je připomínáno 5 Shierových kroků (z článku „Pathways to participation“, 2001):

1) děti naslouchaly, 2) učitel vytvoří situaci, aby mohly naslouchat, 3) berou se v úvahu hlediska dětí, 4) děti jsou partnery v procesu rozhodování, 5) děti sdílejí spolu s učitelem pravomoc a také odpovědnost spojenou s rozhodnutím.

<https://www.facebook.com/inedugate/>

<https://twitter.com/InEdugate>

<http://edugateerasmus.eu/>

